

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **K. K.**, zast. JUDr. Vlastimilem Marhanem, advokátem se sídlem Střelecká 672/14, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2015, č. j. MSMT-33064/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2018, č. j. 6 A 232/2015 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se podanou kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný dle § 82 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost stěžovatele o přezkoumání výsledků didaktického testu ze zkušebního předmětu Matematika není důvodná a výsledek didaktického testu se nemění.

[2] V žalobě stěžovatel vznesl námitku, že pro konání didaktického testu nebyly dány klimatické podmínky, jelikož uvedeného dne bylo v místě konání zkoušky více než 30°C, a konal-li se za takového stavu didaktický test, bylo porušeno ustanovení § 18 odst. 3 vyhlášky č. 410/2005 Sb., o hygienických požadavcích na prostory a provoz zařízení a provozoven pro výchovu a vzdělávání dětí a mladistvých, ve znění pozdějších předpisů (dále „vyhláška č. 410/2005 Sb.“), a Příloha č. 3 této vyhlášky.

[3] Městský soud námitku shledal nedůvodnou a uvedl, že v případě zdravotních komplikací je možné se z testu omluvit. Dále uvedl, že ze správního spisu bylo dostatečně prokázáno, že podmínky pro řádný průběh zkoušky byly dodrženy. Z vyjádření ředitelky školy i zadavatele

testu v dané místnosti konkrétně vyplynulo, že větráno v místnosti bylo (otevřenými dveřmi na chodbu, kde byla otevřena okna do dvora) a ve škole bylo provedeno orientační měření teploty. Za podstatné pro posouzení věci je skutečnost, že nikdo, a to ani sám stěžovatel, si na průběh zkoušky (didaktického testu) před jejím započatím a ani v průběhu ze žádného důvodu nestěžoval. Závěry žalovaného nemohlo zvrátit ani stěžovatelem předložené potvrzení Českého hydrometeorologického ústavu, ze kterého vyplývá, že teplota v Hradci Králové byla v daný den a čas okolo 30°C, neboť zjevné a jasně prokazatelné překročení maximální venkovní teploty na daném místě střední školy ve smyslu ustanovení § 18 odst. 3 vyhlášky č. 410/2005 Sb. nebylo tímto potvrzením prokázáno. Navíc městský soud má za to, že dané ustanovení se vztahuje na úpravu podmínek pro vyučování, nikoli skládání maturitní zkoušky, při níž mohou žáci udržovat pitný režim a jejíž trvání nedosahuje délky celého vyučování.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Stěžovatel podává kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Má za to, že zkouška neproběhla za podmínek stanovených obecně závaznými právními předpisy. Konkrétně trvá na tom, že městský soud dospěl k chybným závěrům ohledně teploty v místnosti, v níž probíhal didaktický test. Z vyjádření Českého hydrometeorologického ústavu z 11. 11. 2015 je totiž nepochybné, že v době konání zkoušky byla venkovní teplota vzduchu vyšší než 30°C, a to ve 13:00 hod. 30,5°C a poté nepochybně ještě vyšší, když ve 14:00 hod. činila tato teplota 32,2 °C. Nebyl tak dodržen § 18 odst. 3 vyhlášky č. 410/2005 Sb., který ukládá přerušování vyučování bez ohledu na eventuální projevy žáků či studentů. Soud se v této zásadní otázce přiklonil k účelovým tvrzením žalovaného, která nebyla řádně prokázána. Totéž nepochybně platí i o závěru soudu o tom, že citované ustanovení vyhlášky č. 410/2005 Sb. se týká toliko vyučování a nedopadá na konání maturitní zkoušky. Stěžovatel má naopak za to, že se tím spíše se vztahuje na konání maturitní zkoušky.

[5] Dále namítá, že nebyly splněny ani požadavky na větrání a parametry mikroklimatických podmínek obsažené v Příloze č. 3 k citované vyhlášce. Žalovaný nijak neprokázal, že množství přiváděného čerstvého vzduchu na jednoho žáka v učebně bylo v době konání zkoušky 20-30 m³/hod. (bylo zajištěno toliko větrání otevřenými dveřmi). Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že kasační stížnost nepřinesla žádné nové argumenty. Má za to, že nebylo prokázáno, že by v místě Střední průmyslové školy stavební, kde se konal didaktický test, byla překročena teplota 30 °C. Rovněž má shodně s městským soudem za to, že se termín „vyučování“ na výkon maturitní zkoušky nevztahuje, a tak na věc vyhláška č. 410/2005 Sb. ani nedopadá.

[7] Nesouhlasí s tím, že by byl přívod vzduchu do místnosti nedostatečný, neboť bylo prokázáno, že se větralo dveřmi na chodbu, kde byly otevřena okna do dvora. Stěžovatel v řízení sice poukázal na svůj zhoršený zdravotní stav, nepožádal však o omluvu a přeložení termínu pro výkon zkoušky. Ani v průběhu či na konci zkoušky nevznesl žádnou výhradu ke klimatickým podmínkám při skládání zkoušky. To nečinil ani žádný jiný účastník testu. Žalovaný navrhuje kasační stížnost zamítnout.

pokračování

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu rozsudku městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[10] Předmětem přezkumu dané věci je otázka, zda nedošlo k porušení podmínek pro výkon maturitní zkoušky (didaktického testu z matematiky) pro nevyhovující mikroklimatické podmínky (teplota nad 30 °C a nedostatečný přívod vzduchu do zkušební místnosti).

[11] Výkon maturitní zkoušky je upraven primárně ve školském zákoně, podrobně pak ve vyhlášce č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou. Tyto právní předpisy však žádnou úpravu hygienických (tedy i mikroklimatických) podmínek neobsahují. Takové podmínky jsou však upraveny ve vyhlášce č. 410/2005 Sb., v jejímž § 18 odst. 3 je uvedeno, že *[p]ři extrémních venkovních teplotách, kdy maximální venkovní teplota vzduchu je vyšší než 30 °C nebo kdy je výsledná teplota kulového teploměru tg max vyšší než 31 °C, musí být přerušeno vyučování a zajištěno jiné náhradní opatření pro děti a žáky s možností pobytu mimo budovu včetně zajištění pitného režimu*. Přestože je v daném ustanovení použit termín „vyučování“, z důvodu kterého aplikaci ustanovení na danou věc městský soud vyloučil, Nejvyšší správní soud má za to, že je nutno vycházet z účelu a smyslu právní normy a předmětné ustanovení použít rovněž pro stanovení hygienických podmínek pro konání maturitní zkoušky. Je tomu tak proto, že ustanovení v předmětné vyhlášce upravují podmínky, které je nutno dodržovat v zařízeních pro výchovu a vzdělání dětí a mladistvých, přičemž skládání maturitní zkoušky je nutno považovat za součást vzdělání, přestože se jedná o akt toto vzdělání ukončující. Nejvyšší správní soud je názoru, že je zcela logické, že žáci skládající maturitní zkoušku mají právo na uspokojivé podmínky pro její výkon. Je totiž žádoucí, aby mikroklimatické podmínky ve zkušební místnosti umožňovaly žákům se na obsah zkoušky řádně soustředit, což je v případě neuspokojivých podmínek vždy ztíženo.

[12] Protože z uvedeného vyplývá, že zdejší soud se neztotožnil se závěrem městského soudu, že by na výkon maturitní zkoušky nedopadaly mikroklimatické podmínky stanovené v § 18 odst. 3 vyhlášky č. 410/2005 Sb., následně zkoumal, zda byly tyto podmínky v daném případě prokazatelně porušeny. V této otázce se přiklonil k závěrům žalovaného i městského soudu, že nebylo prokázáno, že by vnější teplota vzduchu v místě budovy, v níž stěžovatel zkoušku skládal, prokazatelně překročila stanovené hodnoty, a nebylo ani prokázáno, že by v místnosti nebyl dostatek přívodu vzduchu. V takovém případě nebylo nutno přistoupit ke zrušení rozsudku městského soudu pro nesprávnou úvahu o tom, že na maturitní zkoušku předmětná vyhláška nedopadá, protože jeho zrušení by na výsledku dané věci nemohlo nic změnit.

[13] Nejvyšší správní soud vycházel ze spisového materiálu, z něhož je patrné, že žalovaný si k průběhu zkoušky konané dne 1. 9. 2015 od 12:31 hod. do 14:01 hod. vyžádal stanovisko ředitelky školy a zadavatele zkoušky v učebně, z nichž vyplývalo, že v žádné místnosti ve škole nebylo více jak 30 °C a větrání bylo zajištěno dveřmi. Dále je ve spise obsažen Protokol o kontrole České školní inspekce Královéhradeckého inspektorátu ze dne 4. 9. 2015,

č. j. ČŠIH-582/15-H, zahájené dne 1. 9. 2015, z něhož vyplývá, že Česká školní inspekce v den konání zkoušky kontrolovala mimo jiné zajištění podmínek pro řádný průběh maturitní zkoušky ve škole dle § 80 odst. 5 písm. a) školského zákona, a shledala, že ředitelka školy podmínky pro řádný průběh maturitní zkoušky zajistila. Součástí spisu je rovněž Protokol o průběhu maturitní zkoušky v učebně ze dne 1. 9. 2015. Tento protokol v bodě 6. umožňuje uchazečům uplatnit námitky k průběhu zkoušky, přičemž v daném případě žádnou námitku neobsahuje. Stěžovatel pak ke své argumentaci doložil podklad od Českého hydrometeorologického ústavu ze dne 11. 11. 2015, v němž jsou uvedeny teploty naměřené v Hradci Králové v den konání zkoušky, konkrétně ve 12:00 hod. bylo naměřeno 29,5°C, ve 13:00 hod. bylo naměřeno 30,5°C a ve 14:00 hod. bylo naměřeno 32,2°C .

[14] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tvrzení stěžovatele, že teplota vzduchu v místě konané zkoušky byla vyšší než 30°C, nebylo prokázáno. Ačkoli z výsledků měření Českého hydrometeorologického ústavu je patrné, že v den konání zkoušky byla v Hradci Králové naměřena teplota nad 30°C, nebylo prokázáno, že by tato teplota byla naměřena rovněž v místě budovy, kde byla zkouška skládána. Nebylo také prokázáno, že by ve zkušební místnosti docházelo k nedostatečnému přívodu vzduchu. Ze spisu jasně vyplývá, že místnost byla větrána otevřenými dveřmi na chodbu, kde byla otevřena okna do dvora. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se žalovaným i městským soudem, že v případě, že u stěžovatele došlo ke zhoršení zdravotního stavu během zkoušky, bylo na místě o tom informovat zadavatele testu a tuto skutečnost minimálně zaprotokolovat do Protokolu o průběhu maturitní zkoušky, případně se ze zkoušky pro náhlé zhoršení zdravotního stavu omluvit. Nic takového však stěžovatel neučinil a svou žádost o přezkum didaktického testu podal následně až po té, kdy se dozvěděl o svém neúspěšném výsledku testu. Dále je nutno upozornit na skutečnost, že žádný z účastníků zkoušky nepodal jakoukoli stížnost na to, že by mikroklimatické podmínky v místnosti znemožňovaly řádný výkon zkoušky. Splnění podmínek pro řádný výkon zkoušky navíc prokazuje i v bodě [13] uvedený Protokol o kontrole České školní inspekce Královéhradeckého inspektorátu. Kasační stížnosti ze všech těchto důvodů nevyhověl. Ve světle výše uvedeného se Nejvyššímu správnímu soudu jeví žádost stěžovatele o přezkum předmětné zkoušky účelová.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám stěžovatele nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, proto by mu soud mohl přiznat náhradu nákladů řízení proti stěžovateli, avšak jemu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu je soud nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu